

Domov pa je prihrumel kakor vihar. Kalo in režija — zdaj je imel kalo in režijo! Komaj ju je izpregovoril te besedi, že se je režal sodnik; bolj ko mu jih je razkladal in utemeljeval, bolj je kazal široke zobe, in še predno je prišel gospod Magajne v postavkah režije do amortizacije novega klobuka svoje milostne, že je bil obsojen na sto kronic, in so mu rekli, da jih bo moral plačati v osmih dneh brez kasaskonta in drugih odbitkov — reklamacije pa da je podati v treh dneh, na poznejše se ne ozira. O, sramota! V zadnji klopi pa je sedel med poslušalstvom Rado Olupek, pomenljivo mežikal in množil zaklade svoje zakotne učenosti — da bi ga vrag pohrustal s kalom vred in z režijo!

Pa je gospod predsednik po krivici klel kalo in režijo.

Kalo in režija sta že dobra, le sodnik nemara to pot ni bil pravi. In če ne bi bilo izostalo drugo predavanje in bi bil slišal gospod predsednik še o potvorjenih fakturah in o učinkovitih ugovorih na podlagi patrijotizma — morebiti bi se bil izmazal celo pri tem sodniku.

In kakorkoli — vdati se je treba in potrpeti. Vojska je vojska in trpimo pač vsi: eni v sovražnem ognju, drugi v stiskah pomanjkanja in draginje, tretji, vitezi od kala in režije, pa preganjani in v kaznih. Trpimo vsi, vsak po svoje, toda vsi za domovino.

Útis:

Obrekovalcem.

Kako sovražim množico šumečo,
neumne, plehke šale govorečo,
v zavisti, strupa polni, sikajočo,
uzorom vsem se cinično smejočo.
In nje mrzim, ki jim je ljud ta drag,
ne drag samó, ne, srčna jim potreba,
ki srečni so, ko stopijo čez prag,
kjer priče bratske so časti pogreba;
in ko gredo od žalostnega dela,
ko da najblažji so zvršili čin
je duša zadovoljna in vesela —
kako mrzim vas iz srca globin!
Če bil bi Bog, vas prve bi udaril,
v nebeškem srdu zmlél s težkó roko. —
Li ni ti žal, o Bog, da si ustvaril
med deco svojo i zalego to?